

med Kassebeholdningen, og som jeg før sagde, vi optage det ene Statslaan efter det andet til saadanne dagligdags Udgifter — havde jeg nær sagt — som Forøgelsen af Jærnbanenettet. Det skulde dog være det, som skulde udmærke den nye Era, som der raabes om fra alle Sider, at der kunde komme Sparommelighed i Statshusholdningen. Vi have efter min Mening for et Par Maaneder siden gjort en Foranstaltning, som har vist sig at have meget slemme Konsekvenser for Statstassen, og som vil koste os mange Millioner. — Ærede Medlemmer ville have bemærket, at de kongelige Obligationer til 3 pCts Rente, som den ærede Finansminister i December Maaned stod her og var saa glad ved den Gang at kunne faa 93 pCt. eller 92½ pCt. for — det var 96½ Mill. Kroner, der var Tale om — noteres nu paa Kjøbenhavns Børs til 99 pCt., og i hele Kalenderaaret 1895 kan den ærede Minister ikke røre sig til at nyde godt af denne gode Konjunktur, kan ikke faa 99 pCt. for sine Obligationer hverken i Kjøbenhavn eller i London eller i Paris, medens et Konfortium med Privatbanken i Spidsen hver Dag kan gaa op i Finansministeriet og forlange Obligationerne udlæverede til 93 pCt. Vi have der vist en Flothed, som jeg er glad over, at jeg den Gang advarede imod. Lad os nu ikke gaa hen og forfætte denne Statshusholdning, som i Virkeligheden hverken hjælper os eller Kommunerne ud over Kalamiteterne.

Jeg skal blot berøre en Bemærkning i den ærede sidste Talers Foredrag, hvor han navnlig dvælede ved, at Landets Sognekommuner ere saa uheldigt stillede, at de ere ringere stillede end baade Amtskommunerne, Købstadkommunerne og Kjøbenhavns Kommune, og at der var al Grund til at hjælpe dem. — Ja, men saa er det mærkeligt, at ved dette Lovforslag er det netop Sognekommunerne, der ikke faa Hjælp. Amtskommunerne faa noget af Gaven, Kjøbenhavn faar sin Brodepart eller passende Part, Købstadkommunerne faa — ja selv Handelspladserne faa, der falder ogsaa noget af til Bornholm og 1000 Kr. til Færøerne, de faa alle sammen, — men Sognekommunerne, som ere de mest trængende og fattige, og som det ærede Medlem stod op som Talsmand for, faa slet ingen Ting, i alt Fald kun indirekte en ringe Del, der igennem at Amtskommunerne maaske ikke ligne saa meget paa dem.

Jeg tror altsaa, at vi skulle forlange, at der gives gode Grunde for nu atter i Mar at vedtage saadanne Foranstaltninger som denne, og naar vi ikke faa de Grunde,

saa skulle vi ikke gaa med dertil. — Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) dvælede ved de Grunde, de Herrer havde dertil i Fjor, da var Stillingen saaledes, at man mente at maatte ofre noget for Fredens Skyld og for at opnaa andre Resultater. De Herrer tog deres Reservation i Fjor, og det gjorde de fløgt i, men det skal ogsaa kunne bevirke, at de ikke i Mar behøve at komme ind paa den Glidbane, som man gerne vil have dem ind paa.

Roch: Det ærede Medlem, som først havde Ordet (P. G. C. Jensen), tog jo temmelig stærkt Afstand fra det foreliggende Lovforslag og syntes overhovedet ikke at være tilbøjelig til at acceptere det uden af Hensigtsmæssighedsgrunde. Det ærede Medlem, som sølte sig trykket af den Omstændighed, at man i Fjor havde vedtaget et noget lignende Lovforslag, fjernede denne Omstændighed ved den Betragtning, at man i Fjor havde — jeg ved ikke, om han netop brugte det Udtryk — været med til at driffe Lidløb, og at det var der ingen Anledning til at gøre i Mar. Jeg ved ikke, hvorvidt det, der passerede i Fjor, virker mere eller mindre tyngende paa de ældre Medlemmer af Tinget; paa de yngre Medlemmer, paa dem, der ere komne her ind i Tinget første Gang i Mar, kunne jo de Omstændigheder, der ledsagede Loven i Fjor, ikke øve nogen videre Indflydelse. Jeg erkender med det ærede Medlem, at det Princip, som Ordføreren i det andet Ting synes at have villet lægge ind i denne Lov, det Princip nemlig, at man, naar der er et Overflud paa Budgettet for 1 Mar, skal anvende det til Lettelse af Skattebyrden trindt omkring i Landet, er et aldeles forfæstligt Princip, som jeg af principielle Grunde ogsaa er imod. Jeg mener, at en fornuftig Statshusholdning maa gøre det samme, som enhver fornuftig Mand gør, nemlig, naar der i et Mar bliver noget tilovers, at lægge det til Side for at kunne møde Krav i mindre heldige Tider.

Jeg er altsaa fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at set fra et principielt Standpunkt kan man vistnok have Betænelighed ved det foreliggende Lovforslag. Om disse principielle Betæneligheder kunne overvindes alene af Hensigtsmæssighedsgrunde, er jo en Smagsag, men jeg mener nu, at der ligger noget mere bag ved Lovforslaget end dette, det blot hensigtsmæssige. Det forekommer mig — og jeg tror, der er mange Medlemmer her af Tinget, som ere af samme Mening som jeg — at der bag ved Lovforslaget ligger et Retfærdighedskrav